

kerne og først og fremmest til Gavn for dem; der besøge Bibliotekerne og bruge de Skatte, der der findes.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 727.)
vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Koneilspræsidiets.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Jordfæstelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4733—38.)

Sagen sattes under Forhandling.

A. Thomsen: Naar jeg har ønsket at udtale mig om dette lille Lovforslag her ved 1ste Behandling, er det nærmest for at anbefale det til hurtig Fremme her paa Rigsdagen. Det Forhold, her er Tale om, er ganske sikkert et Forhold, hvor der trænges til en Reform. Som bekendt var der i Motiverne til Lovforslaget om Brugen af Kirkerne Tale om, at den højtærede Minister tænkte paa at fremkomme med et Forslag om Brugen af Kirkegaarde, Vedligeholdelse af Kirkegaarde m. m., og deri ogsaa optage Bestemmelser om borgerlig Begravelse. Naar den ærede Minister nu foretrækker at ordne Forholdet, saa vidt som dette Lovforslag rækker, paa denne Maade, synes jeg, man kan være glad ved at faa denne stykkevise Reform, under den Forudsætning, som jeg antager har gjort sig gældende, at det ikke skal sige det samme som, at man lægger det andet til Side og skyder det ud i en uvis Fremtid.

At dette lille Lovforslag fremtræder som en Lejlighedslov, hvortil der i Ojeblikket er haard Trang, synes det mig ogsaa, at Titlen paa Lovforslaget siger. Det fremtræder nemlig ikke som et Lovforslag om borgerlig Begravelse, men som „nogle Bestemmelser vedrørende Jordfæstelse.“ — Det forekommer mig, det er rigtig, hvad der udtales i de Bemærkninger, som ledsage Forslaget, at det er mod Kirkens

Værdighed, at Kirken ved sine Embedsmænd ligesom paatvinger sin Medvirken ved Jordfærd, hvor den af Medlemmer af Folkekirken ikke ønskes. Imidlertid, det er for saa vidt en Misforstaaelse, naar man fra visse Sider har sagt, at Kirkens Embedsmænd, Præsterne, paanøde deres Medvirken, det kan for saa vidt ikke kaldes en Paanøden, som man har Lov for, at det skal være saaledes, Præsterne skulle medvirke ved Jordfærd, naar det er Folkekirken Medlemmer, der jordfæstes. Det er imidlertid beklageligt, at det ser saadan ud. Jeg mener, det baade for Kirkens Skyld og ogsaa for Kirkens Medlemmers Skyld var paa Tide, at dette Forhold blev ordnet, saa at det kom til at staa frit for begge Parter; at det navnlig kom til at staa frit for Folkekirken Medlemmer, om de vilde have Præstens Medvirken ved Jordfærd eller ikke. Dette Forslag rører jo ikke ved det modsatte Forhold, om Præsten skal have Frihed til at nægte at medvirke ved Jordfærd.

Dette, som jeg her taler om, indeholdes i Lovforslagets §§ 1—3. Jeg kan vel tænke mig, at man ogsaa i dette Ting kunde ønske et og andet indført i Lovforslaget ud over det, der findes. Jeg kan tænke mig, at mange kunde ønske at stille Ændringer til Lovforslaget, som det foreligger. Jeg kunde saaledes f. Eks. tænke mig, at man gerne vilde have taget med, at der maatte tales ved Graven, at der maatte medbringes Faner osv., og der kan være meget andet, som man kunde ønske indført i dette Lovforslag. Men hvis man vil se det som et lille Lejlighedslovsforslag, der har Midlertidighedens Karakter, mener jeg, at det vilde være rigtigst, at man ikke stillede Ændringsforslag eller i alt Fald begrænsede sig til saadanne, der ikke hindrede Forslagets hurtige Fremme, hvis man da ser paa det som jeg, at det er et Forhold, der trænger til at blive ordnet jo før jo heller.

Hvad § 4 angaar, mener ogsaa jeg, at det der omhandlede Forhold fortjener at ordnes. Det er jo nemlig vel nu saaledes mange Steder, at den Ret, som man ikke har ifølge Lov til at faa Lig begravede paa Kirkegaarden om Søndagen, har man mange Steder administrativt faaet, eller maaske taget sig — jeg ved ikke, paa hvilken Maade man har faaet det. I alt Fald finder der Begravelse Sted paa Købstadkirkegaarde paa Søn- og Helligdage. Forbudet mod dette maa man vist indrømme er til Besvær for mange, og man maa ogsaa indrømme, at det er den Slags